

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

იმისთვის წმინდა საქმეში, როგორიც ბეჭ-
ული სიღვარა, ფეხილებით და ქოტებით დებ-
თის გაფანა ყველა უადრისობაზე უსამაგლენია.

1918 ଫେବୃଆରୀ

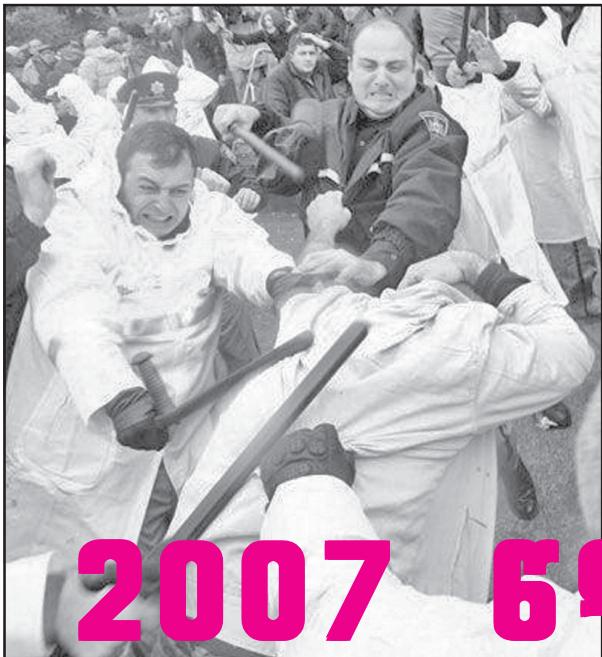
କାନ୍ତିମାଳା

ოთხშაბათი, 7 ნოემბერი. 2018 წ. №224 (8625)

ელ.ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@top.ge

ଓৱে ৬০ তাৰিখ

ה**אָמֵן** הַגְּדוֹלָה ה**אָמֵן** הַכָּבוֹד!

2007 წლის 7 ნოემბრი

„ՄԻԱ - ԵԱՅՆՔԵԼ‘!!!

„მეგობრების
მოგმართავთ ყველა
იმ ადამიანს,
ვინც 2007 წლის 7
ნოემბერს ვიდეტით

მოგმართავთ თითოეულ ამ ქვეყნის მოქალაქეს, 7 ნოემბერს, 16 სა-
ათზე, შევიკრიბოთ ოპერის მიმდებარე ტერიტორიაზე, რათა კიდევ ერ-
თხელ გავაპოოტესტოთ ის, რაც მაშინ დამართა მანიაკმა ხელისუფლებამ
თავისივე მოქალაქეებს, კიდევ ერთხელ გავიხსენოთ და ვუთხრათ სის-
ხლიან რეაქტის არა!!!“

სახელმწიფო მოძრაობები „ყრტ – ნაციზმის“!

ლგართო, საქართველო

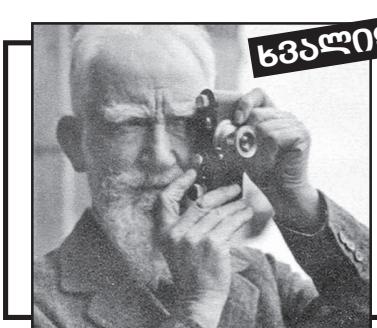
ნაცეპის მარეშე გვაღისე!

3 აც ვისაც თავისეფლება!

სახელაკარგული, თავმოწყობილი პარტიის კანფიდაცი ⑤

6 თავისურაზ ჟაზიაზილი: **7**
მთავარია არა
შეცდომების აღიარება,
არამაღ ხელშეკრულება
ხალხთან და
პრატისტული ქაფებისთვის

“ სიცილი ჩემი მახვილია,
ჩემი ფარი და ლაპვარია”
ასე ამბობდა ბერნარდ შოტ
- ქართულად გადორავა გურია გოგიაზოლება -

100 წლის გაზეთი

თქვენი თანაღმობას ითხოვს

ჩვენს ცხოვრებაში ბევრი უცნაური რამ ხდება, ყველა ვეგდებით, რომ თან-დათანობით ხელში გვადნება ის იმედე-ბი, რომელიც 2012 წელს ხალხის დაუცხ-რომელი რუდუნებით არჩეული ხელი-სუფლების ნაღვანს უნდა მოეტანა. მა-შინ, ხალხსა და იმ ადამიანებს, რომლე-ბიც, შემდგომ, ხელისუფლებაში მოვიდ-ნენ, ერთნაირი მიზნები გვამორჩავებდა: გაზულუქებულ და აშკარა დანაშაუ-ლებრივი ქმედებებით სახელმატებებილი მთავრობის თავიდან მოშორება, სამარ-თლიინობის აღდგენა და შვილიდუ- რი გზით დემოკრატიული სახელმწიფოს აშენება. იმ დღიდან აგრე უკვე ექვსმა წელმა განვლონ და, სამწუხაროდ, მნიშვ-ნელოვანი ილად არც არაფრენი შეცვლი-ლა. მნიშვნელოვანი ილად, თორებმ, კი, მუშაობდა მთავრობა, რაღაცა კეთდე-ბოდა, რაღაცა — არა. მართალი რომ ვთქვათ, მდოროვდ და უფროულად მიე-დინებოდა და ახლაც ასეთივე ტემპით მიედინება ჩვენი ჯგუფები.

დიახ, მდორებელ, სამარამ, სამაგიროდ, ქუჩებზე ცეკვის ცისკოუბა. დიახ, მდორებელ, გამარამ, სამაგიროდ, ქუჩები, გამზირები, შუვები თუ შესახვევები, — გადაივსო ეკრანისა და იაპონიის მოსახლეობის გამონაცვალი ავტომობილებით, კარგა ხანია უკვე ჰაერის ნაცვლად შავ გამონაბოლქვს გსუნთქავთ. ამას ემატება დაუსარულებელი შენებლობების მთვერით ჰაერის გაჯერება. წინ არ წანეულა ხალხის ყოფა-ცხოვრება, ქვეყანაში კვლავ მეფიობს შიმშილა, უმუშევრობა, პენსიების უბადრუუკა სახეობა, სოციალური უთაბასისორობა (რომელ დემოკრატიაზეა ლაპარაკი!), მაღალ ეშელონებში მყოფთა გალაცება, ყოველივე ამან ზომაზე მეტად გააძტიურა პარტია ოცნების მიერ თავიანთ საპირზონებელი ალიარებული ოპოზიცია, საქმით კი არა — ენით!

დაუსაბუთებელ თუ დასაბუთებულ
ბრალდებებთან ერთად, საშინელ სიძულ-
ვილს და დვარძლს აფრქვევენ ისინი! თით-
ქმის ყველა ტელეარჩხე ფუთფუთებენ და
მთავრობის ლანძღვით წამლავენ ხალხს.
განსაკუთრებით მუდამ პირზე აკერიათ
და წამდაუნუში ატრიალებენ არაფორმა-
ლური მმართველობის საკითხს! თუმცა,
ამის საბაბს, როგორც ვთქვით, მთავრო-
ბაც იძლევა, რომელმაც განსაკუთრებით
არ გაგვიმართლა სამართლის აღდგენაში.
მთავრობის მოქმედებას არ ახლავს ენერ-
გიულობა, აქტიურობა, მოსახლეობაზე
ზრუნვა, ასეთმა პოლიტიკამ მთავრობა
დააშორა ხალხს. და აი, დადგა კიდევაც
შედეგი საპრეზიდენტო არჩევნების პირ-
ველ ტურის შემდეგ.

„ტყეიღია, რომ ისაგო
ნებიერიქვე „ესართულება
ოცნებამ“ გაათავისუფლა,
იგი პრეზიდენტია გეინუალა!“

იგი, ვოლსკის თქმით: 2014 წელს ი.ნ.-ს პენიტენციურ დანესტებულებაში სასჯელის მოხდის დროს, აკრძალული ნივთის უკანონო შეძენა-შენახვისთვის თბილისის საქალაქო სასამართლოს მიერ სსკ 378-ე 2 პრიმა მუხლის 1-ლი ნაწილით მიესაჯა 6 თვით თავისუფლების აღკვეთა, რასაც დაემატა, სასჯელის მოუხდელი ნაწილი 4 წელი, 7 თვე, 25 დღე და თა-

27.12.2016 წლის საქართველოს პრეზიდენტის განკარგულებით ი.ნ.-ს დარჩენილი საპატიმრო სასჯელი გაუნახევრდა. მან საპატიმრო 2018 წლის 9 თებერვალს თამაშა

სიმართლეს არ შეესაბამება ინფორმაცია, თითქოს მკვლელობის გამო იხდიდა სასჯელს იაგო ნებიერიძე და „ქართულმა ოცნებამ“ ის გარეთ გამოუშვა. პედოფილიის და მსგავსი სიმბიზის დანაშაულის ჩამდენ პირებზე 2012 წლის ამნისტია არ გავრცელებულა. და ეს მარტივად შეიძლება გადამოწვევა.

იაგო ნებიერიძემ სწორედ ამ გზით დატოვა
ციხესი

საზგანმით უნდა აღვნიშნოთ, რომ ულირსი საქ-
ციელია საზოგადოებისთვის ასეთი სენიტიური სა-
კითხის პოლიტიკური მანიპულაციებისთვის გამო-
ყენება და „ქართული ოცნებისთვის“ მისამართით
მსგავსი ცრუ ბრალდება“, – წერს ვოლძეკი.

სელგერხეგელი

ამ ქვეყნაში არავინა!

მე მინდა გითხრათ მხოლოდ
ის, რომ სეი შეუხებელი ამ ქვე-
ყანაში არავინაა, — ასე გამოიხს-
მაურა თბილისის მერი კასა კა-
ლაძე ყოფილი მთავარი პროცეს-
რორის სთვის ოთარ ფარცხა-
ლაძილოებას ძრავოს, წარლო ანუ

„ოთარ ფარცხალაძეს რაც შე-
ეხება, ამასთან დაკავშირებით
განცხადებას პროკურატურა გა-
აკეთებს. თუ ვინმეს აქვს რაიმე

დანაშაული კანონის წინაშე, ყველას მოეთხოვება პასუხი და ყველა აგებს პასუხს კანონის წინაშე“, – განაცხადა

კალაძემ. თბილისის საქალაქო სასამართლომ ფარცხალაძეს 5 000-ლარიანი გირაო შეუფარდა. მას ბრალი ყოფილი მთავარი აუდიტორის ლაშა თორდიას ცემის საქმეზე წარედგინა. აღნიშნულთან დაკავშირებით, პრო-ურაზორას განმარტდა აურაცხის უკან არ აუკითხადია.

ვარცხელაშის გამოყითევა
„რეაგა ჯგუფის“ საქართან
დაკავშირებითაც აღხდება!

ମୂଲ୍ୟ ପରିମାଣକାରୀ

სისახლი ცარცულდა ეს, მოგლებეს ენებათ, ბრალი უკვე წარდგენილი აქვს სხვა სისხლის სამართლის საქმეზე და, რა თქმა უნდა, აღარ არსებობს იმის კოთხვის ნიშანი, რომ იგი „ომეგა ჯგუფის“ საქმესთან დაკავშირებითაც გამოიკითხება.

„ამ ეტაპისთვის ფარცხალაძე „ომეგა ჯგუფის“ საქ-
მეზე არ არის გამოკითხული, თუმცა ვადასტურებ, რომ
გამოძიებისთვის არ არსებობენ ხელშეუქცებელი პი-
რები. ყველა ის პირი გამოკითხება და ყველა საჭი-
რო მტკიცებულება იქნება მოპოვებული, რომელიც
საქმის გახსნას შეუწყობს ხელს,“ — განაცხადა პრო-
კურორმა.

ამ დოკუმენტს ხელს ვაწერ, როგორც პარტია „თეთრების“ თავმჯდომარე. უკანასკნელი ორი წლის განმავლობაში ამას პირველად ვაკეთებ.

როგორც მე, ასევე პარტიაში და იმ მცირერიცხოვან გუნდში, რომელთან ერთადაც ჩართული ვიყავის საპრეზიდენტო არჩევნებში, კარგად გვაქვს გაცნობიერებული, რომ უნდა გქონდეს მორალური უფლება, მიმართო ხალხს, ან საჯარო შიმართვის გააკეთო ხელისუფლებისადმი.

დღეს ჩვენ უნდა ვაღიაროთ: ჩვენ, პოლიტიკოსებმა, მო-
ვიყვანეთ ქვეყანა ამ ყატასტროფულ მდგომარეობამდე, პა-
სუხისმგებლობა ხალხის და ქვეყნის დღევანდელ ყოფაზე
გვეკისრება ჩვენ და ელემნტარული წესიერება მოითხოვს
იმას, რომ ხალხთან საუბარი და სხვისი განკიქება ხალხის-
თვის ბოლიშის მოხდით დავიწყოთ.

დმერთმა ქნას, ვცდებოდეთ, მაგრამ შთაპეჭდილება გვრჩება, რომ დაყოუკიდებლობის აღდგენის შემდგე სა-ქართველოში, ხალხისა და ქვეყნისადმი ხელისუფლების პა-სუსისხლებლობა მოვდა, თანამდებობის მოპოვების მთ-ვარ კრიტიკურისტად მლიკენელობა იქცა, საცოლელური დე-მაგოგია ყოველგვარ დასაშვებ საზღვრებს გადასცდა, წა-სალისებულია მოღალატეობა – პარტიიდან პარტიაში მომ-თაბარეობა... იყიდებინ პარტიიბი, პოლიტიკოსები, ტელე-ვიზიონები, საინფორმაციო საშუალებები... შეიძლება არჩევ-ნებში (და არა მარტო) გამარჯვების ყიდვა და სხვისი და-მარცხების ყიდვაც. პრაქტიკულად პოლიტიკური პროსატი-ტუციის ეპოქაში ვცხოვრობთ.

სწორედ ამის გამოა ხალხი ასე დამშეული და დაუძლუ-
რებული, რომ ადვილია მისი მართვა. ვალიაროთ, რომ ეს
ქვეყნის გარეთ დაწერილი პროგრამაა, რომელსაც სხვადას-
ხვა დოზით ვახორციელებდით ყველა, ვინც ყვიფავით პო-
ლიტიკაში, განსაკუთრებით ისინი, ვინც იყვნენ ცენტრალურ
სეილისუფლებაში და ყველაზე მეტად ისინი, ვისაც უმაღ-
ლესი თანამდებობები ეჭირათ.

ძღვომარეობა იძახე უარესია, ვიდრე ხარძოგვიდგენია და სიღრმისეული ანალიზის გარეშე, მიუკერძოებელი და ნამდვილად მეცნიერული ანალიზის გარეშე, ძნელია სწორი დიაგნოზის დასმაც და მით უფრო, იმის განსაზღვრა, რა არის საჭირო.

დღიდი სიღრმეა იმ ნააზრევში, რომელიც სახელმწიფო
კაცებმა: მერაპ ბერძენიშვილმა, რეზო ჩიქეიძემ, ანზორ ერ-
ქომანიშვილმა, გივი თოიძემ, ტარიელ ხარხელაურმა, ომარ
მხეიძემ, რომან რურუამ, არნოლდ გეგმეჭორმა, გიგა ბათი-
აშვილმა, თემურ გუგუშვილმა „მოქმედების სანიცესტში —
ერთი სამუშაოში, ერთიანი ერთი, გაერთიანებული სახელმწი-
წიფოა” — ჩადგნიმე წლის წინ: „ჩვენ გაგდილდერ-
და იმის შეგრძნება, რომ ერთ დღემდე ვერ გახდა ქვეყნის
პატრიონი, საქართველო კვლავ იმართება ქვეყნის გარე ძალე-
ბის მიერ, მათი ინტერესების შესაბამისად და ჩვენი სახელ-
მწიფოს საზიანოდ. ქვეყნას მორიგეობით განაგებენ, ძირი-
თადად, გარედან თავსმოხვეული საგანგებოდ განვითარის-
არავართული ცნობიერების სუბიექტები. რაც არ გვაკლია-
ეს არის ქვეყნის გარე ძალთა მსახური პარტიები, არასამ-
თავრობო თრგანიზაციები, პოლიტიკოსები, საინფორმაციო
საშუალებები... რაც არნახულად გვაკლია — ეს არის ქარ-
თული განწყობის, სახელმწიფოებრივი აზროვნების საზო-
გადოებრივი თრგანიზაციები, პოლიტიკური პარტიები, სა-
ინფორმაციო საშუალებები”.

ლის, „გზა ცივილურზებული სახელმწიფოსკენ“ ირგვლივ. ჩევენ არ ვციტოთ, რას ნიშნავს „მესამე პოლიტიკური ცენტრი“, მით უფრო მიუღებელია, ვინც საკუთარ თავს უწოდებს „პირველს“ ან თვლის, რომ „მეორეა“ რამეთუ ერთიც და მეორეც დამანგრეველი და ანტიქართულია, მით უფრო ვემიჯნებით ამბიციურ განცხადებებს: „მე შევქმნი მესამე პოლიტიკურ ცენტრს“, „ჩევენ ვართ მესამე პოლიტიკური ცენტრი“.

* * *

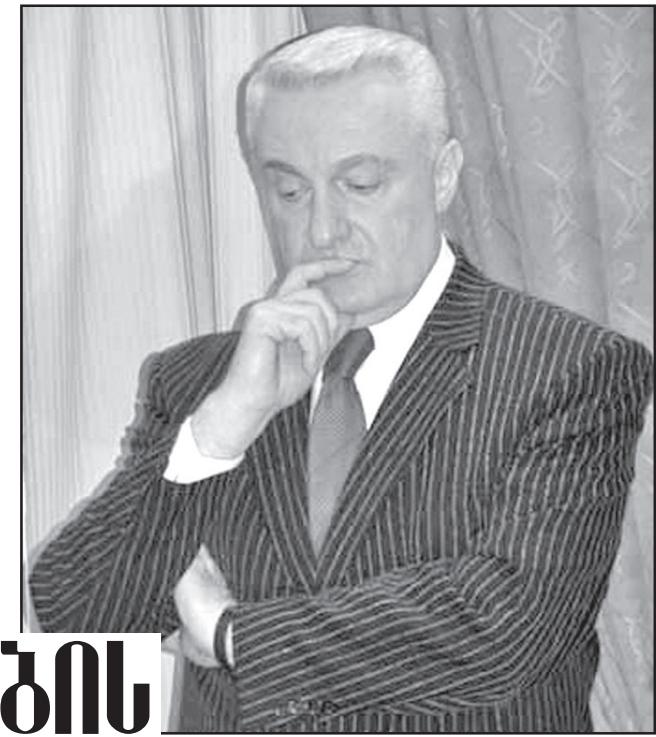
„თეთრები“ ვთვლით, რომ დღეს ანგარიშსწორების
დრო არ არის. დღეს ქვეყნის გადარჩენის დროა. დღეს სა-
ინფორმაციო სივრცე გაისვა „ქართული ოცნების“ და
ბიძინა ივანიშვილისადმი ულტიმატუმებითა და ანგარიშ-
სწორებით. ყველას გვავიწყდება, რომ დღეს ეს პოზიცია
ქვეყნის სანინარამდეგოა და აძლიერებს რეაგანშისტულ-
ალას. ჩვენ ყველას შეგვიძლია გავუგოთ, ვინც უკავაფილო-
და იმედგაცრუებულია ივანიშვილის გამო, მაგრამ ჩვენ არ
გვესმის და ვერც გაუგებთ იმ ხალხს, რომლებსაც მოსწონთ
მიხეილ სააკაშვილი და გიგა ბოკერია, ან კიდევ იმ ხალხს,
რომლებსაც „ქართული ოცნებისა“ და ბიძინა ივანიშვილი-
სადმი უკავაფილების გამო, შეუძლიათ მხარი დაუჭირონ
ანტიქართულ, რევანშისტულ ალას -- „ნაციონალურ
მოძრაობას“.

ჩვენ, „თეთრები“, ჩვენს სამოქმედო პროგრამას რამდენიმე ეტაპად გყოფთ:

პირველ ტაბაზე – უარი სისხლისმშელი რეჟიმის უკან
დაბრუნებას და პარალელურად, გზავნილი „ქართულ ოც
ნებას“, რომ მთავარია არა შეცდომების აღიარება, არა-
მედ პრაქტიკული ქმედებები, რომ სრულიად არასაკმარისია
ის, რაც **ბიძინა ივანიშვილმა** განაცხადა თავისი გამოსვლა-
ში და ჩვენ ვამატებთ კონკრეტულ წინადაღებებს;

შეორუ ეტაპზე – ხელშეწყობა და იძულება, რათა პიძინა ივანიშვილმა და სახელისუფლებო გუნდმა შეასრულოს თავისი დანაბირები ერთი წლის განმავლობაში სიტუაციის რადიკალური შეცვლის თაობაზე; შეიქმნას მექანიზმი, რომელიც რეალურად გააკონტროლებს ამ ერთნაიან პროცესს. პარალელურად უნდა შეიქმნას მექანიზმი, რომ მომდევნო საპარლამენტო არჩევნებამდე მეცნიერებათა აკადემიის, საერთოდ მეცნიერებისა და სახელმწიფო კაცების პატრონაჟით, გაკეთდეს ქვეყანაში არსებული მდგომარეობის სიღრმისეული ანალიზი, **მეორე** – შეიქმნას პირობები წინასაარჩევნო სამართლიანი გარემოსა და დემოკრატიული არჩევნების უზრუნველყოფისთვის, **მესამე** – ხალხს მიეცეს საშუალება, ნათლად და სწორად გაიგოს, ვინ ვინ არის პოლიტიკაში და ვინ რად ღირს პოლიტიკაში.

**დაპირებული გზავნილი
მხართველ პოლიტიკურ
გუნდს, ბაზობ
ბიძინა ივანიშვილის
მიერთვის, მასზე
პოლიტიკოსთა და
სხვათა რეაქციის
გათვალისწინებით**

მოქავარის არა გაცდომების აღიარება, არამედ ხელშეკრულება ხალხის და პრაქტიკული მიმღები

ყოველივე ამის შემდგომ, ვაყალიბებთ კონკრეტულ წინადადებულს, რომელთა გათვალისწინება განსაზღვრავს არა პრეზიდენტობის კანდიდატის კონკრეტული პერსონისადმი არამედ სახელისუფლებო გუნდის პასუხისმგებლობისადმი მისი სიტყვისა და ამ პროგრამისა დამოკიდებულებას.

I. ჩვენ ვთვილით, რომ ქვეყნას სტირდება სრულად სხვა პოლიტიკურა და სტანდარტები... კატასტროფისას რომ პოლიტიკა იქცა ბიზნესად და ეს კანონითა განმტკიცებული. პილიტიკური პარტიებმა, რომელებსაც დამიღუმა კიდებელი საქართველოს პირობებში, ნერვების მეტი არა ფერი გაგვიკეთებია ქვეყნისთვის, 2008 წლიდან მოყოლებული, ბიუჯეტიდან 200 მლნ-ზე მეტი თანხა მივიღეთ. მის უხედავად იმისა, რომ თავად პოლიტიკური პარტიი ვართ ვემიჯნებით ამ განცხყობას. პარტია არ უნდა ფინანსდებოდეს საბაზის ფულების და შემონირულობების ხარჯზე. ჩვენ ვითხოვთ ხელისუფლებისგან: გაუქმდეს 2008 წელს ნაციონალური მოძრაობის მიერ მიღებული კანონი პარტიების ბიუჯეტით დან დაფინანსების თაობაზე. იმის გათვალისწინებით, რომ პარტია „თეთრები“ პრიორიტეტია თვლის განათლებას, რის კონსტიტუციურ აღიარებასაც ითხოვს. სამართლიანად მიგა ვაჩინია, გამონთავისუფლებული თანხებით სრულად ფინანსდებოდეს სტუდენტთა სწავლა.

III. ყველად კარგად ვიცით, რომ საარსებო მინიმუმი 173 ლარი კი არ არის (როგორც ამას ხელისუფლება გვიმტკიცა ცებს), აარამედ რამდენჯერმე მეტია. აპსილუტურად მიუღებელია აპელირება საარსებო მინიმუმზე. ჩვენ უნდა დავამკვიდროთ საარსებო კალათის პრინციპი, როგორც ეს მიღებულია აშშ-სა და დემოკრატიულ ქვეყნებში. საარსებო კალათას უნდა განსაზღვრავდეს არა ხელისუფლება, აარამედ დამოუკიდებელ ექსპერტთა ჯგუფი მსოფლიოში დამკვიდრებული და უკვე პაროლისრებული სისტემის მიხედვით. ესასწრაფოდ გასაკეთებელია,

IV. საქართველოს უბედურება მონოპოლიზმი. მონოპოლიზმით დაავადებულია ეკონომიკისა და საერთოდ, საზოგადოებრივი ცხოვრების ყველა სფერო და უბანი. მონოპოლიზმში რომ საფუძვლად ჩიჭი და პროფესიონალიზმი ედოს, ისიც კი მიუღებელი იქნებოდა. მაგრამ საქართველოში მონოპოლიზმი დგას კლანურ-ნათესაურ პრინციპებზე. ერთსა და იმავე სახელისუფლებო კლანს მონოპოლიზებული აქვს პოლიტიკაც, ბიზნესიც, განათლების სისტემაც კულტურის სფეროც, ჯანმრთელობის სისტემაც, სპორტის საინფორმაციო სივრცე, გართობის ინდუსტრიაც კი. მონოპოლიზმში დაგვინგრია სოცელი. ქვეყნის გარედან პროდუქტების შემოტანა და საქართველოში მოწეულის რეალიზაციას ხელში უჭირავს ტრადიციულად, ხელისუფლება

V. „თეთრები“ ვთვლით, რომ სოციალური დემაგოგია აყვანილია სახელმწიფო პოლიტიკის რანგში. შთაბეჭდილება გვირჩება, რომ გარედან მართულ პოლიტიკურ ძალებს აწყობთ გაჭირვებული, დამშეული და დაუძლურებული საასოს, რადგან მათი მართვაც გარკვეულ ეტაპამდე, და სა-არჩევნობ მოსყიდვაც, მოტყუებაც ადგილი. ეს აანონციაც განმტკიცებულია. დამოუკიდებელი საქართველოს ყველა ხელისუფალი თავს იწონებდა სოციალურად ორიენტირებული ბიუჯეტით. ლოგიკურია კითხვა: თუ დღემდე საქართველოში მიღებული ყველა ბიუჯეტი სოციალურად ორიენტირებული იყო, რაც დრო გადის, დარიბი უფრო დატავი რატომ ხდება? მით უფრო მაშინ, როცა ამავე პერიოდში მდიდარი კიდევ უფრო მდიდრდება. ქვეყანას სჭირდება არა სოციალურად ორიენტირებული, არამედ „განვითარების ბიუჯეტი“, რომელიც იორენტირებულია მეცნიერებაზე, განათლებაზე და, რაც მთავარია, სამუშაო ადგილების შექმნაზე. ნებისმიერ ქვეყანაში ხელისუფლება იზომება შექმნილი სამუშაო ათავობის მიზანთ.

VII. ის, რაც მოსკვენებას არ უნდა გვიძლევდეს, ხელისუფლებაშიც და ხელისუფლების გარეთაც, და რასაც ეროვნული სატევივარი უნდა ეწოდოს, ეს არის დემოგრაფიული მდგომარეობა ქვეყანაში. საჭიროა უსერიოზულესი ანალიზი, შესაბამისი კანონი და პრაქტიკული მოქმედებების დაწყება დღესვე. სამარცხვინოა, როგორც ჩვენ ვარცემოთ შრომის მიგრაციებს, საქართველოს ახალგაზრდობას, ქვეყანაში ოჯახის ნერვების პოლიტიკა უფრო გვაქვს, ვიდრე ოჯახის გაძლიერების და განმატებიცების. ჩვენ ელემენტარულად ვერ ვიცავთ საქართველოდან წასული ჩვენი მოქალაქეების უფლებებსა და ინტერესებს უცხო ქვეყანაში. იმის გაკეთებას მაინც რა უნდა, რომ უცხოელებს ჩვენს ქვეყანაში იგივე უფლებები ჰქონდეთ, რაც ჩვენს მოქალაქეებს აქვთ იმ ქვეყნებში. კანონმდებლობა, რომელიც გვაქვს იმ სოციალური მდგრადირეობისა და პოლიტიკის ფონზე, რაც ქვეყანაშია, ქვეყანას ცილის ქართველებისა და საქართველოს მიერალაქეებისაგან და შევსებას აკეთებს უცხოელების სარჯზე. დაახლოებით ოცი წელია, რაც ამ დალაპტიში ცხოვრობს ქვეყანა. ჩვენ ვითხოვთ რა დიდაკალურ ღონისძიებებს და ისე, რომ გორც ცივილიზაციულ, დემოკრატიულ ქვეყნებშია, მიწას, წყალს, ტყეებს, მდინარეებს, ნიაღალისეულს არ უნდა ვყიდვეთ, მეტი პატივისცემით უნდა ვეკიდებოდეთ ქართულ ნედლეულს.

VIII. საქართველოს არ აქვს თავისი ინტერესების გამომდებარებული კონსტიტუცია და საარჩევნო სისტემა. პოლონ პერიოდში მიღებული კანონები გლობალურ პოლიტიკას უფრო რო ემსახურება, ვიდრე ქართულ, და ზოგადად ქვეყნის ინტერესებს. ჩვენ სწორად გვეუბნებიან ჩვენი ძმები, აფხაზები და ოსხი და საერთოდ, ჩვენი მეგობრები მთელ მსოფლიოში, რომ მიღებული კანონებით გაცალებით უცილესებით ერთმანეთს, ვცილდებით ქართულ ტრადიციებს. ვცილდებით ერთიანი კავკასიური ოჯახის წეს-ჩვეულებებს და ეს ყველაფერი კეთდება იმის ფონზე, რომ ყველა პარტია თავის თავმჯდომარებელის კონსტიტუციისა და კანონმდებლობას საერთოდ. თუ გეყოფათ გამჩერდაობა, **ბატონი** ბიძინა, აღიარეთ, ან უარყოფით და შეგვევამათეთ. ჯერ „მოქალაქეთა კავშირმა“, შემდგომ „ნაციონალურმა მოძრაობამ“ უფრო ძლიერად და არანაკლებად, „ქართულმა იურიებამ“, უარყოფით დავით აღმაშენებლის გზა და საქართველოν აქციებთ ზესახელმწიფოთა დაპირისპირების ერთ-ერთ მძლავრ ცენტრად. ყველაზე ცუდი ის არის, რომ ეს გიხარიათ გარედან შართულ პოლიტიკურ აქტებს. **თეორების** „და იმ გუნდის, ვინც შექმნა დიდი პროგრამა – პრეზეტი, „გზა ცივილურებისა სახელმწიფოსკენ“ და იზიარებს კრებულის განცყობას, პოზიციია ურყოვისა: საქართველო უნდა იყოს თანამშრომლობის ქვეყანა და ამ თანამშრომლობას საფუძვლად უნდა ეღის ქართული ინტერნაცია. ჩვენ მყარად ვდევეართ იმ აზრზე, რომ გადარჩენა ქვეყნის შიგნითაა და არა ქვეყნის გარეთ, რომ ქვეყნის გადარჩენა მხოლოდ ქართულ გზაშია, რომელიც არასდროს ყოფილა ჩაკეტილი, ყოველთვის ნაზიარები იყო ზოგადყაცობრიულთან. ჩვენი პოზიცია მყარია იმაში, რომ ქვეყნის გარეთ მეგობრები უნდა ვეძიოთ და არა პატრიონები

IX. საქართველოში პოლიტიკურია ყველაფერი – ხალ-
ხის ყოფაც, ბანკებიც, ენერგეტიკაც, ადამიანური ურთიერ-
თობის სფეროც კი. დამოუკიდებელი საქართველოს ყვე-
ლა ხელისუფლებამ ინტელიგენცია უფრო გამოიყენა სკა-
მის მოსაპოვებლად თუ შესანარჩუნებლად, ვიდრე ქვეყა-
ნაში რეალური მდგომარეობის შესაცვლელად. დემოკრა-
ტიური ქვეყნების სტანდარტი მარტივია: ინტელიგენტი არის
ის, ვინც ხალხს იცავს ხელისუფლებისგან. საქართველო-
ში ის შებრუნვებულია. ინტელიგენციის დიდმა ნაწილმა მი-
ატვირთა ხალხი და ხელისუფლებას იცავს ხალხისგან. სამწუ-
ხაროდ, ინტელიგენციისთვის ხელისუფლებასთან ურთი-
ერთობა გახდა ურთიერთობა არსებობისთვის. დღემდე ვერ
შეძლო ვერც ერთმა ხელისუფლებამ, მიეღო კანონი ქველ-
მოქმედების შესახებ. აღიარეთ, რომ ეს არის შეცდომა, და-
იცვით ინტელიგენცია თქვენი ფულისგან და მიეცით ინ-
ტელიგენციას თავისუფლად, ლალად ცხოვრების უფლება
და ქვეყანაც შეიცვლება. არაერთი მაგალითის მოყვანა შე-
მიძლია, როგორ დასაჯეს ხელისუფლებებმა მათი არამორ-
ჩილი ღონიერი მოაზროვნებიც კი.

ჩევნი ამ დღუშენტი შევეხეთ სწორედ იმ საკითხებს, რო-
მელთა გაფარალისზ ინებით შეცვლება არსებული სისტე-
მა. ჩევნთან არასწორადაა გაგებული დემოკრატია. ხატოვნად
რომ ვთქვა, თუ დამოკრატია 100-სართულიანი სისტემაა,
თავისუფალი სასამართლო და თავისუფალი არჩევნებია ამ
სისტემის 99-ე და მე-100 სართულია. გული მწყდება, რომ
პოლიტიკოსები ქვეყნის შეცვლას ფუნდამენტის გარეშე ბო-
ლო სართულებიდან ვიწყებთ.

დღის მოვალეობაზე უკავშირდას კავშირის

დემოკრატიული არის იმ ქვეყანაში, სადაც კონკურენტული გარემოა, სადაც საშუალო ფენაა ძლიერი, სადაც ეკონომიკური და ფინანსებია დეცენტრალიზებული, სადაც ადამიანის აქტის არჩევნის უფლება, აღარ ვსაუბრობ ისეთი აუცი-
ლი გარემოა, სადაც საშუალო ფენაა ძლიერი, სადაც ეკო-

ლებელი დემოკრატიული ინსტიტუტების შექმნაზე, როგორიცაა პროფესიული შირები, სტუდენტური და ახალგაზრდული მოძრაობა, ყველა დონის სახელისუფლებო კადრების მომზადების სისტემა.

ჩევნ სწორედ ამ საკითხებზე ყურადღების კონცენტრირებას ვითხოვთ უახლოესი ერთი წლის განმავლობაში ბატონი ივანიშვილისგან, რომელმაც თავისი განცხადებით არ სებულ მდგომარეობაზე ბასურისმებლობის სიმძიმე სრულად აიღო საკუთარ თავზე. ჩევნ ვსაუბრობთ სისტემაზე და არა პერსონალიზაციაზე.

სწორედ აქ ვამბიობთ, რომ ჩვენ გვაქვს მორალური უფლება იმისა, რაც დავწერეთ 1997 წლის 13 ივნისს, როცა დიდი ბრძოლით მოვიპოვე პარლამენტში სიტყვის უფლება, იე ვთქვი: „**ძველადაზი სისტემაა კორუმაირებული და „მ-ებლარათა პავილინი“ ერთვის პიროვნებებს.**“

„თეთრების“, მისი გულშემატკივრებისა და მეგობრების მოთხოვნა „ნაციონალური მოძრაობის“ ასევე „ქართული ოცნების“ მიმართ, იყო და არის: მართვის სისტემაა შესაცვლელი. არ შეიძლება ამ მინის, ამ წყლის, ამ ჰერის, ამ სითბოს, ამ ბუნებრივი და ადამიანური რესურსების, ამ გეოგრაფიული და ინტელექტუალური პოტენციალის ქვეყანაში ასე ვცხოვრობდეთ – ერთნაირად უბედური იყოს მილიარდერიც და არაფრის მქონეც.

ჩევნთვების მთავარია მორალური გუნდის შექმნა. სწორედ ამით დავით ყე, მორალური უფლება უნდა გქონდეს, მიმართო ხალხს და საჯაროდ — ხელისუფლებას, „ოთხთრებს“ აქვს მორალური უფლება იმის გამო, რომ არასდროს ვყოფილვართ აგრესიული, რევანშისტული და ჩასაფრებული, ყოველთვის თანამშრომლობის განძიყობით ვიყავით, ვეყრდნობოდით მეცნიერებას, ვანაძლიზებდით მდგომარეობას და ამ ანალიზებს პატიოსნად ვუგზავნიდით ხელისუფლებას. ჩევნს რიგებში მიუღებლობა პარტიიდან პარტიაში მორბენალის მოღალატის, მედროვის. ჩევნში არის სოლიდარობის პასუხისმგებლობის გრძნობა როგორც ერთმანეთის, ასევე ქვეყნის მიმართ.

მე, როგორც პარტიის თავმჯდომარე, უდიდეს პასუხისმგებლობას ვკრძნობ ჩენი მიკირერიცხვინან, მაგრამ ინტელექტუალური გუნდის წინაშე და დღესაც კი ვაქევენებ და სელირილს, რომელიც პირველად 1997 წელს გამოვაჭვეყნერ რომელშიც პირდაპირ და გამოკვლეულად მიწერია: „დედა მაინის ზურგზე მამაპაპისულის გარდა არაფერი გაიაჩინა და ვინც იპოვის, ვჩეუქნი მას“, ეს ის სელშერილია, რომელმაც თავის დროზე შეაშინა მიხეილ სააკაშვილი და ე.ნ. რეფორმატორობრთა გუნდი. ვერც ერთმა პარტიიმ ვერ შეძლო ისე თი სისტემის შექმნა, რომ რითაც სელისუფლებაში მოდის ადამიანი, იმით მიდიოდეს სელისუფლებიდან, რომ სელი სუფლებაში ყოფილისა არ მდიდრდებოდეს.

ჩევენ ვთვლით, რომ დღეს, ამ სიტუაციაში, ხელისუფლება ბასა და პილიტიკაში ის ადამიანები უნდა იყვნენ, რომელთაც შეუძლიათ პირადულზე უარის თქმა და ხალხისთვის თავგანწირვა.

როცა საჭირო გახდა ქვეყნისთვის, სიცოცხლის ფასადზე დაგუხვდით ტანებს და ორჯერ დიდი სისხლისღვრა ავიაციონურთ და იმ თვითმფრინავში შევედით ქართველებისა და აფხაზების მეგობრობის გადასარჩენად, რომელსაც ჩამოგდებას უწინასწარმეტყველებადნენ. ჩევენში დღესაც არის პასუხისმგებლობა იმის გამო, რომ „თეთრების“ ემბლემა თავისი სულის კარნახით შექმნა უდიდესა ხელოვანამა მერაბ ბერებინიშვილმა, რომ ჩვენი პარტიის დაფუძნების კონგრესს ესწრებოდნენ ქართული მეცნიერების, ხელოვნების და სპორტის კორიფეები...

და კიდევ ერთი უწინიშვნელოვანების. საჭიროა ხელშეკრულებები ხალხის ჩვენ გვინდა პასუხი ჩვენ მიერ დაშასწორი ითხოვებზე. ხელშეკრულების გაფორმების მექანიზმი შესაბუმუშავებელია. ერთი შეთავაზება ჩვენ შეგვიძლია: იქმნება „სახელმწიფო საკუთრივი გარემო“ მომსახუროვების საპრინციპულო“, როგორც ეს მსოფლიოს ბევრ ქვეყანაშია და როგორც ამის შესახებ უცხოეთის გამტცილებაზე დაყრდნობით, თავის ქადაგებაში საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა შესთავაზა ხელისუფლებას. ამ საკრებულოში უნდა იყვნენ ზნეობრივი ავტორიტეტები (დეკის წყალობით, ქვეყანას ჯერ კიდევ ჰყავს ასეთები) და ბიძინია ივანე შვილი, რომელმაც თავისი გუნდის მთელი პასუხისმგებლობის სიმინდი იტიკებოთ, ამ ადამიანებს მორდაბი სატრდევებიზე ეთერში უნდა აპარებდეს ანგარიშს, თუ როგორ ასრულდებს პირობას და უსმენტდეს მათ შეფასებებს. ამავე დროს, უნდა დაინტერ აკადემიური, მშევდი და წენარი დიალოგი მოსახლეობასთან, საერთოდ, საზოგადოების ყველა ფერისთან ეროვნული თანხმობისთვის. ამაზე უარის თქმას არც დრო, არც ხალხი არ გვაპატივებს!

କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇବାର ଅଧିକାରୀ

6 ნოემბერი, 2018 წელი

„ՀԻՄ - ՅՐԱՇԽԱՆ!“

საქაზვილის გაცხადებები ქსეროფონიური და საქართველოს ტერიტორიული პოლიციალისტების დამაზარဏდებები

ნირობაზე, საზოგადოებრივ კონსოლიდაციაზე დაფუძნებული პოლიტიკური გარემოს ჩამოყალიბებაზე და ხელს უწყობს ქსენოფონიური განწყობების გაძლიერებას და პოლიტიზირებას ჩვენს საზოგადოებაში.

აღსანიშვანია, რომ ეს არ არის მიხედვით საკავშიროის მიერ ბოლო დროს გაკეთებული სიძულვილის ენის შემცვევ-

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ କଣ୍ଠାରୀ କିମ୍ବା ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ କଣ୍ଠାରୀ ଏହାର ଜୀବନକୁ ଅଧିକାରୀ ହେଲାମାତ୍ର ନାହିଁ।

საქართველოს დემოკრატიული ინიციატივა (GDI); დემოკრატიისა და უსაფრთხო განვითარების ინსტიტუტი (IDSD); მედიის განვითარების ფონდი (MDF); ლიკ საზოგადოების ფონდი (OSGF); საერთაშორისო გამჭირვალობა – საქართველო (TI); სამართლიანი არჩევნებისა და დემოკრატიის საერთაშორისო საზოგადოება (ISFED); კავშირი საფარი; კონსტიტუციის 42-ე მუხლი; საქართველოს რეფორმების ასოციაცია (GRASS), ადამიანის უფლებების სწავლებისა და მონიტორინგის ცენტრი (EMC), თანასწორობის მოძრაობა (Equality Movement)

